

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ประเทศใดมีประชากรที่ได้รับการศึกษาอย่างถูกต้องและทั่วถึง ประเทศนั้นก็ประสบความสำเร็จในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะการพัฒนาประเทศไม่ว่าในด้านใดต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ และกระบวนการที่สำคัญที่สุดในการพัฒนา คือ กระบวนการทางการศึกษานั้นเอง การจัดการศึกษาของชาติเป็นการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้ได้คุณภาพเท่าเทียมกัน (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ 2526 : 1-2) ชาติจะเจริญได้ก็ต้องมีประชากรที่มีคุณภาพ ชาติใดมีประชากรที่มีคุณภาพชาตินั้นก็ย่อมจะมีพลังอำนาจในทุกทางมาก ดังนั้นการให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศจึงเป็นการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับที่นับว่าสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานและความสามารถคงสภาพอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้ มีความสามารถประกอบอาชีพตามควรแก่วัย และความสามารถได้ และสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดี ในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 4) จากสภาพปัจจุบันของการจัดการประถมศึกษา คณะทำงานโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ พบปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนและครู กล่าวโดยสรุปคือ พฤติกรรมการสอนของครูไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของหลักสูตร การเรียนการสอนยึดครูเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีปกครองแบบควบคุมใกล้ชิดให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และใช้วิธีสอนอบรมด้วยวาจาเป็นสำคัญ สำหรับคุณภาพของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา

ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณสมบัตินักเรียนที่จำเป็นในการดำรงชีวิตนั้นยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2526 : 27-28)

จากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าคุณภาพของการประถมศึกษาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านการสอนของครูเป็นสำคัญ จึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพครูประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะถ้าครูเป็นผู้มีความรู้ดี มีคุณภาพสูง คุณภาพของเด็กก็จะสูงตามไปด้วย อันจะส่งผลไปถึงการเป็นพลเมืองดีที่มีคุณภาพของประเทศ ครูจึงควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการเรียนการสอนและความรู้ทางด้านวิชาการที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดังกล่าวอันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสิ่งนั้นคือ การนิเทศการศึกษา เพราะการนิเทศการศึกษาจะช่วยปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งเป็นการช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาคืบหน้า และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันและอนาคต ดังที่ กู๊ด (Good 1959 : 574) กล่าวว่า การนิเทศเป็นความพยายามของผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศที่จะช่วยในการให้คำแนะนำแก่ครูหรือผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้สามารถปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น การนิเทศศึกษาก่อให้เกิดความงอกงามในด้านวิชาชีพ ช่วยพัฒนาความสามารถของครูในการคัดเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การบริหารและการจัดการศึกษามุ่งบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสำคัญดังกล่าวปรากฏในการวางแผนทางในการพัฒนาการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ข้อ 5 ว่า "ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการโดยพัฒนาโครงสร้างและระบบบริหารให้เอื้อต่อการกระจายการบริหารและการวางแผนไปสู่ส่วนภูมิภาค พร้อมทั้งปรับปรุงการจัดการวางแผนการใช้ทรัพยากร การนิเทศการศึกษา และการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและลดความสูญเปล่าในการจัดการศึกษา" (สำนักนายกรัฐมนตรี 2529 : 3) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ก็ได้ให้ความสำคัญของการนิเทศการศึกษาโดยกำหนดเป็นนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ระดับประถมศึกษา และก่อนประถมศึกษา กล่าวคือ ปรับปรุงการบริหารและการนิเทศการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการใช้แผนเป็น เครื่องมือในการดำเนินงานติดตามกำกับและประเมินผลอย่างเป็นระบบ นำวิชาการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน รวมทั้งให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน อย่างประหยัด ถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2531 : 3)

การนิเทศศึกษานั้น บุคคลที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาโดยตรงคือ ศึกษาธิการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบว่าด้วยศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2524 ขึ้น โดยแบ่งหน่วยปฏิบัติงานของศึกษาธิการ ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. หน่วยศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
2. หน่วยศึกษาธิการ สำนักงานการศึกษาจังหวัด และกรุงเทพมหานคร
3. งานนิเทศการศึกษา สำนักงานการศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ

สำหรับศึกษาธิการสำนักงานการศึกษาจังหวัด แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือ ศึกษาฝ่ายนิเทศการศึกษา และฝ่ายแผนพัฒนา โดยกำหนดหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ดังนี้

- ก. ฝ่ายนิเทศการศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้
 1. ส่งเสริมการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐาน
 2. จัดทำเครื่องมือวัดผล พัฒนาเกี่ยวกับการประเมินผล และข้อทดสอบมาตรฐานของจังหวัดและจัดทำคลังข้อสอบ
 3. สนับสนุนงานวิชาการแก่โรงเรียนในสังกัด
 4. วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการทดลองและค้นคว้าในระดับอำเภอหรือ กิ่งอำเภอ

5. ร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา ส่งเสริมการกีฬา ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด จริยธรรมและวัฒนธรรม
6. ปฏิบัติงานวิชาอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัด

ข. ฝ่ายแผนพัฒนา หน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. จัดทำนโยบายการดำเนินงานและแผนพัฒนาการประถมศึกษาจังหวัด เสนอต่อสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
2. จัดทำงบประมาณเพื่อการประถมศึกษาในจังหวัด
3. ประสานงานพัฒนาบุคลากรของจังหวัด
4. จัดทำข้อมูลและสถิติทางการศึกษาของจังหวัด
5. ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งบริหารรวม ปรับปรุง เลิกล้ม โรงเรียนในสังกัด
6. ประสานงานโครงการพิเศษ
7. ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด
8. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2524 : ก-2)

จากหน้าที่ดังกล่าวที่กำหนดไว้ จะเห็นได้ว่าศึกษานิเทศก์จังหวัดเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อการจัดการศึกษา ในฐานะผู้พัฒนาครูให้มีคุณภาพและส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาที่ดีกว่าเดิม เหมาะสมกับความต้องการของสังคม เพราะหัวใจของความสำเร็จในการปรับปรุงการศึกษาอยู่ที่คุณภาพของการสอนและวิธีสอนซึ่งจะต้องทำการปรับปรุงโดยกระบวนการ วิธีการ และเทคนิคเฉพาะอย่าง ซึ่งงานนี้เป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ ถ้าหากศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานไปตามความมุ่งหมายที่วางไว้ย่อมมีประสิทธิภาพแล้ว การศึกษาในระดับโรงเรียนก็จะมีคุณภาพและได้มาตรฐาน (วิจิตร วรุดมามงกุล และคณะ 2524 : 11) ศึกษานิเทศก์จังหวัดจึงควรเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา เพราะการนิเทศการศึกษาจะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติของบุคลากรต่าง ๆ ที่มีต่อการนิเทศการศึกษาเป็นสำคัญ

ดังนั้นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความเข้าใจตลอดจนเจตคติต่อนิเทศ การศึกษาของศึกษานิเทศก์จังหวัด จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความรู้ความเข้าใจ ทางการนิเทศการศึกษาเป็นขั้นแรกที่ทำให้เกิดความรู้สึกริเริ่มคิดสร้างสรรค์งานนิเทศการศึกษา ให้ก้าวหน้าต่อไป และมีผลอย่างมากในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ในเรื่อง เจตคติต่อการนิเทศการศึกษาก็จะทำให้เกิดแนวคิดใหม่ เอียงที่จะปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา อย่างดีด้วย เพราะเป็นที่เชื่อกันว่า เจตคติมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล และ ในขณะที่เดียวกันการแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคลมีผลต่อเจตคติของบุคคลด้วย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 6) หากศึกษานิเทศก์มีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการศึกษาก็จะเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในการปฏิบัติงานซึ่งจะมีส่วนทำให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ บรรลุจุดมุ่งหมาย ในทางกลับกันหากมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการนิเทศการศึกษาก็จะเกิดความ ท้อแท้ ซาดแรงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะนำไปสู่ความล้มเหลวในที่สุด การมีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการศึกษา จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการ ศึกษาให้ดีขึ้น และทำให้การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษามีประสิทธิภาพสำเร็จและดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้และเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ" เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาคุณภาพ บุคลากรทางการศึกษา และคุณภาพทางการนิเทศการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของ ศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

ความรู้และเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์จังหวัด มีความสัมพันธ์กัน ในทางบวก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อการนิเทศการศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในปีการศึกษา 2531

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะศึกษานิเทศก์จังหวัดให้มีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการศึกษา เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

การนิเทศการศึกษา หมายถึงกระบวนการ หรือวิธีในการทำงานร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนและการประถมศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา หมายถึงความสามารถในการจำและบ่งบอกข้อเท็จจริงใจ ความสำคัญ ตลอดจนแนวคิดทางการนิเทศการศึกษา บุคลากรทางการนิเทศการศึกษา แนวปฏิบัติและวิธีการทางการนิเทศการศึกษาและการประเมินผล การนิเทศการศึกษา

เจตคติต่อการนิเทศการศึกษา หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ การยอมรับหรือไม่ยอมรับ ความคิดเห็น ความเชื่อ และความโน้มเอียงที่จะแสดงออกไปในทิศทางบวกหรือลบ โดยการตอบแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับความเชื่อในการจัดการนิเทศการศึกษา ความรู้สึกในฐานะผู้รับการนิเทศ ความคิดเห็นในการจัดการนิเทศการศึกษา แนวโน้มการปฏิบัติตนในฐานะผู้นิเทศ และความโน้มเอียงในการจัดการ

นิเทศการศึกษาชั้นในหน่วยงานของคุณ

ศึกษานิเทศก์จังหวัด หมายถึง ผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งตามกฎหมายในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพื่อปฏิบัติงานประจำอยู่ที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในปีการศึกษา 2531

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย คือ ศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน 289 คน ซึ่งคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ยามาเน (Yamane 1970 : 581-583) และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความรู้และเจตคติต่อการนิเทศการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะตรวจสอบ (check-list) และเติมคำลงในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ แต่ละตัวเลือกเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) สอบถามความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 4 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านแนวคิดทางการนิเทศการศึกษา
- 2.2 ด้านบุคลากรทางการนิเทศการศึกษา
- 2.3 ด้านแนวปฏิบัติและวิธีการทางการนิเทศการศึกษา
- 2.4 ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษา

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติต่อการนิเทศการศึกษา มีลักษณะแบบมาตราวัด
ความนัยจำแนก (Semantic Differential Scale) สอดตามเจตคติต่อการ
นิเทศการศึกษา 5 ด้าน คือ

- 3.1 ความเชื่อในการจัดการนิเทศการศึกษา
- 3.2 ความรู้สึกในฐานะผู้รับการนิเทศการศึกษา
- 3.3 ความคิดเห็นในการจัดการนิเทศการศึกษา
- 3.4 แนวโน้มการปฏิบัติตนในฐานะผู้นิเทศการศึกษา
- 3.5 ความโน้มเอียงในการจัดการนิเทศการศึกษาชั้นในหน่วย
งานของตน

3. การสร้างแบบสอบถามมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา
เจตคติต่อการนิเทศการศึกษา เพื่อกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถาม

3.2 เมื่อศึกษาทฤษฎี และงานวิจัย และกำหนดขอบเขตโครงสร้าง
ของการนิเทศการศึกษาแล้ว เห็นว่าเนื้อหาสาระและวิธีดำเนินการวิจัยสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ อีรวรรณ นิช่างทอง เมื่อพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เห็นว่ามี
ความเหมาะสมที่จะใช้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ จึงนำเครื่องมือของ อีรวรรณ นิช่างทอง
ไปทดลองใช้ (Try out) กับศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่า
ความเชื่อมั่น (Reliability)

3.3 นำแบบสอบถามที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปปรับปรุง และให้
อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอให้บัณฑิตวิทยาลัย ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย
ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยพร้อมแบบสอบถาม ถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพื่อแจกจ่ายแบบสอบถามให้ศึกษานิเทศก์จังหวัดที่อยู่ในข่ายการวิจัย ตอบและส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ โดยแบบสอบถามแต่ละฉบับจะมีชื่อและที่อยู่ของผู้วิจัยไว้ด้านหลัง พร้อมกับติดแสตมป์เพื่อความสะดวกในการที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะส่งกลับคืน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความสมบูรณ์และความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

5.1 ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 ข้อมูลตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา และข้อมูลตอนที่ 3 เจตคติต่อการนิเทศการศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความแตกต่างด้วยค่า t-test และค่า F-test เมื่อพบความแตกต่างทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

5.3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความรู้และเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์จังหวัด

6. ลำดับชั้นในการเสนอข้อมูล

การเสนอรายงานการวิจัย มีลำดับชั้นตอนดังนี้

บทที่ 1 บทนำประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์-

ของการวิจัย คำนียามที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และการเสนอผลการ
วิจัย

- บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล
- บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ
ส่วนสุดท้ายเป็น บรรณานุกรม และภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย